

Ting, vi skulde see snart at erholde, da erklærede jeg, at det stred aldeles mod Folkets Sæder, og der var Mange i denne Sal, som dengang sagde: Ja, og Mange var der, som sagde: Nei. Folket har nu efter min Mening dømt os imellem (Ja! Ja! Nei! Nei! Tschering: Folket har ikke forstaaet det!). Ja, Folket misforstaaer altid, naar det ikke er af samme Mening som En selv (Hør! Hør!). Paa den Maade opfattes altid Folkets Stemme; det er da en Misforstaaelse, en Misledelse, det er kun enkelte Ledere, som have ført det bag Lyset (Hør! Ja!); naar de derimod bleve ret oplyste og fik en fornuftig Væledning, saa vilde der vise sig et ganske andet Resultat (Hør! Hør!). Ja, saaledes siger man altid om enhver Vittring af Folket; men vi, som lægge Vægt paa Vittringer af Folket, vi tør ikke saaledes oversee disse, hvad enten de lyde for os eller imod os.

F. M. Hansen: Jeg vil blot tillade mig at anbefale det under Nr. 26 anførte subsidiaire Forslag, om hvilket den ærede Ordfører nu nylig har yttret, at Udvalget i det Hele taget er tilbøielig til at indgaae derpaa. Det har nemlig været mit specielle Ønske, at dette Vædringsforslag maatte gaae igjennem, og derfor vil jeg ikke undlade nu at tale derfor her i Thinget; jeg antager nemlig, at Folkekirken ikke saa ganske rigtig sættes i lige Klasse med de anerkjendte Troessamsfund, thi i Almindelighed er dog den Anerkjendelse, der er bleven Folkekirken til Deel, af en anden Art end den Anerkjendelse, som tilkommer andre Troessamsfund. Folkekirken er nemlig allerede anerkjendt i selve Grundloven, men de andre Troessamsfund kunne faae Anerkjendelse ved andre af Grundloven følgende Love. Men ligesom der er Forskjel mellem Grundloven og andr. (af den udgaaende Love, saaledes er der ogsaa efter min Mening Forskjel mellem den Anerkjendelse, der er tildeelt et Samsfund ifølge Grundloven, og den, som tildeles ifølge andre Love. Desuden maa jeg bemærke, at der vel heri denne første Paragraph egentlig ikke tales om at henregne selve Folkekirken til de anerkjendte Troessamsfund, saaledes som det findes udtrykt paa andre Steder i Lovforslaget, men her tales om de

af Staten anerkjendte og til at forrette Blesse berettigede Præster. Istedetfor at der altsaa paa de andre Steder tales om Folkekirken og anerkjendte Troessamsfund, tales der her om Præsterne i Folkekirken og i de anerkjendte Troessamsfund; men just derfor mener jeg, at Afskillelsen mellem Folkekirken og de anerkjendte Troessamsfunds Præster bør nøie overholdes her i denne Paragraph, just fordi Præsterne i Folkekirken ikke kunne siges at være anerkjendte, thi de ere hidtil bestfittede af Staten, og Staten kan egentlig talt ikke siges at anerkjende hvad den selv gjør, men den anerkjender, hvad Andre udenfor den have gjort. Nu maa man derfor ikke troe, at jeg, just fordi jeg urgerer dette, anseer Præsternes Bestiftelse af Staten for noget særdeles Godt eller Herligt, som jeg ubetinget vil holde paa. Dette Spørgsmaal ligger ganske uden for denne Sag, og jeg vil slet ikke udtale mig derom, men jeg paaftaaer blot, at da Staten selv har ansat disse Præster, saa kan den ikke sætte dem i samme Klasse med de Præster, som ere indsatte af Andre, og som Staten blot har anerkjendt eller vedkjendt sig. Ligeledes maa jeg anbefale Vædringsforslaget under Nr. 3, om hvilket ogsaa den ærede Ordfører allerede har bemærket, at Udvalget i det Hele taget kunde være villigt til at gaae ind derpaa; jeg antager nemlig, at det vil være heldigt, om det saa klart og bestemt som muligt udtales allerede her i den første Paragraph, hvilken Slags Gyldighed der skal tilkomme disse Vægtstæber, saa at Ingen kunde være i Tvivl om, at det var en blot borgerlig Gyldighed, hvorom Talen her er.

Nørgaard: Lagtet jeg slet ikke med megen stor Lyst tager Ordet i denne vigtige og dybtgaaende Sag, har jeg dog paa givne Anledning en vis Opfordring dertil. Jeg skal nu slet ikke indlade mig det Mindste paa, at fordømme Forslaget, som det oprindeligt var, eller som det nu er fastholdt, og endnu mindre udtale nogen Ringeagt imod Forslagsstilleren; thi jeg lader enhver beholde sin Mening, og heller ikke kan jeg fra mit Standpunkt gaae ind paa en dybtgaaende Forklaring af dette vigtige Spørgsmaal; men jeg skal blot indfrænke mig til en Udtalelse af min personlige